

[Holger Eriksen.]

behandlingen bliver langvarig, thi har vanskelighederne ved at udforme et grundstigningsforslag været store, bliver de mangedoblet, når det drejer sig om fuld grundskyld. Det kan meget let gå således, at der har fundet en ny almindelig vurdering sted, og så er det jeg spørger, om partiet da mener, at man i så tilfælde kan gennemføre en lov med tilbagevirkende kraft. Det har vi jo prøvet før ganske vist, men det var, fordi det var en nødvendighed, fordi rigsdagen havde været sat ud af funktion, men jeg troede, at vi alle var enige om, at det skulle aldrig mere praktiseres. Den omstændighed, at retsforbundets forslag til motiveret dagsorden eventuelt får flertal her i tinget, giver jo ingenlunde indholdet af beslutningen lovs kraft og bortviser ikke den tilbagevirkende karakter, dens praktisering vil få. Naturligvis kan man fra partiets side henvise til, at dagsordenen har fået delvis tilslutning fra det konservative folkeparti, idet dette jo ingenlunde har afvist den mulighed at stemme for. Sker det, har dette parti tiltrådt princippet om, at en lov kan få tilbagevirkende kraft, og har samtidig standset det af det selv støttede forslag om at lempe på den gældende lovs bestemmelser. Nå, jeg venter ikke, at det vil ske, men det er jo ret forbavsende, at et parti, hvor det drejer sig om så principielt et forhold, ikke har været i stand til at tage standpunkt på det tidspunkt, da betænkningen blev udformet.

Men jeg vender tilbage til retsforbundet. Det går altså for det første ind for, at forslaget skal afvises, hvilket må siges at være den mest brutale form for modstand mod et forslag. For det andet går det ind for en lovgivning med tilbagevirkende kraft; men dermed er miraklernes tid ingenlunde forbi. Nej, for det tredje går det ind for, at forslaget vedtages, og vil stemme derfor, når dets eget forslag er stemt ned. Det er vist, hvad man kan kalde for potenseret konfusion.

Hvis man nu leder efter årsagerne til denne holdning, så tror jeg, man finder forklaringen i et valgopråb, som retsforbundet udsendte forud for byrådsvalget i Frederikshavn. Det hedder deri: „Retsforbundet er partiet for alle.“ Det var lige meget, hvilken opfattelse vælgerne havde af de forskellige

problemer, retsforbundet var partiet for dem alle. Det er den taktiske linie, partiet er slået ind på, og den kan give øjeblikkelig bonus, men den er så forbandet vanskelig at fastholde, og det er det, man ser i det foreliggende tilfælde. Partiet ved, at gennemførelse af grundstigningsskyldforslaget vil skabe uvilje hos dem, der kommer til at betale, hvis deres tro på retfærdigheden i, at den samfundsskabte værdistigning tilløber samfundet, da ikke er så stor, at den lader dem forstå, at retfærdigheden ikke bør standse, når det gælder deres egne private interesser. De to partier, der ubetinget går ind for finansministerens forslag, har en sådan tillid til deres tilhængere, men for retsforbundet gælder der ikke et tilsvarende forhold. Det ønsker at køre på fribillet i denne sag; det vil have det således, at det vil kunne sige til de spekulanter, der af skattemæssige grunde har stemt på det: her kan I se, vi stillede dog forslag om at standse det hele! Og det vil have det sådan, at man samtidig kan sige til dem, for hvem samfundets inddragelse af de samfundsskabte værdier er alvor: ja, men vi stemte jo dog alligevel for forslaget! Det er den højere politiske strategi og et bevis for, at berøres retsforbundets politik med ansvarets sylespids, brister den som den sæbeboble, den er.

Jeg anbefaler at stemme imod retsforbundets forslag til dagsorden og at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af finansministeren med tilslutning af socialdemokratiet og det radikale venstre, samt at stemme imod de ændringsforslag, som er stillet af venstre.

Hans Hansen (Rørby): Når vi i retsforbundet efter de lange og, som jeg synes, saglige og grundige behandlinger, der har fundet sted af dette lovforslag, er kommet til det resultat, at loven ikke kan komme til at opfylde sit formål, nemlig inddragning af den fremtidige grundværdistigning, som er blevet til ved fællesskabets vækst og virksomhed, uden at det er nødvendigt at give en lang række undtagelsesbestemmelser, som de foreliggende ændringsforslag jo er udtryk for, og når vi primært vil fastholde, at lovforslaget henvises til videre behandling af den af finansministeren nedsatte grundskyldskommission, er det ikke et kampspørgsmål, der rejses, eller en afvisning af tanken om